

Giving maltreated children a voice : a study of self-reported quality of life, and the effectiveness and cost-effectiveness of the child-interview intervention during the investigation of reports of child maltreatment

Citation for published version (APA):

Snoeren, F. M. M. (2014). *Giving maltreated children a voice : a study of self-reported quality of life, and the effectiveness and cost-effectiveness of the child-interview intervention during the investigation of reports of child maltreatment*. [Doctoral Thesis, Maastricht University]. Maastricht University. <https://doi.org/10.26481/dis.20141203fs>

Document status and date:

Published: 01/01/2014

DOI:

[10.26481/dis.20141203fs](https://doi.org/10.26481/dis.20141203fs)

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Download date: 06 Feb. 2023

Nederlandse samenvatting

Deel I

Het wordt steeds belangrijker gevonden om kinderen een stem te geven. Hierdoor kunnen kinderen beter begrepen worden en kan hun ontwikkeling worden geoptimaliseerd. Er worden aanzienlijke verschillen gevonden tussen de antwoorden die kinderen op vragenlijsten geven over subjectieve onderwerpen (zoals kwaliteit van leven) en de antwoorden van proxies over hetzelfde onderwerp. Daarom wordt er steeds vaker de voorkeur aan gegeven om kinderen zelf de vragenlijsten in te laten vullen als het gaat om onderwerpen die betrekking hebben op het welbevinden van het kind zelf. Wij hebben vragenlijsten ontwikkeld om sociale steun en ervaren stress te meten bij kinderen tussen de 8 en 11 jaar, omdat deze tot op heden in Nederland niet beschikbaar waren. Hiervoor hebben we twee bestaande vragenlijsten voor jongeren aangepast voor gebruik bij een jongere doelgroep. Het doel van het onderzoek dat wordt besproken in deel 1 van dit proefschrift, was om de interne betrouwbaarheid, de test-hertest betrouwbaarheid en de dimensionaliteit te onderzoeken van deze nieuw ontwikkelde zelfrapportage vragenlijsten. De interne betrouwbaarheid en test-hertest betrouwbaarheid van beide vragenlijsten bleek over het algemeen voldoende tot goed. Een verklarende factor analyse (principle axis factoring) geeft de indruk dat aan de vragenlijsten voor de kinderen dezelfde dimensies ten grondslag liggen als aan de vragenlijsten voor jongeren. De resultaten tonen aan dat beide zelfrapportage vragenlijsten over voldoende psychometrische kwaliteiten beschikken en geschikt zijn voor gebruik in de doelgroep van kinderen tussen 8 en 11 jaar (hoofdstuk 2).

Deel II

Kindermishandeling heeft aanzienlijke nadelige gevolgen voor de fysieke en mentale gezondheid. Kwaliteit van leven is steeds vaker onderwerp van onderzoek, aangezien dit construct een gedetailleerd beeld geeft van het algehele functioneren van het individu en diens perceptie op het leven. Desalniettemin hebben maar weinig studies de ervaren kwaliteit van leven van slachtoffers van kindermishandeling onderzocht. Deel II van dit proefschrift gaat in op het centrale thema *geef kinderen een stem*, door een prospectieve studie te bespreken waarin de kwaliteit van leven van mishandelde kinderen (5 tot 16 jaar) centraal staat. Deze kinderen hebben vier keer zelfrapportage vragenlijsten ingevuld over een periode van 1,5 jaar nadat een vermoeden van kindermishandeling was gemeld bij het Advies- en Meldpunt Kinder-

mishandeling (AMK). Het design van dit onderzoek is beschreven in hoofdstuk 3. De eerste doelstelling was het vergelijken van de door hen zelf gerapporteerde kwaliteit van leven kort na melding bij het AMK (meetmoment 1) met de kwaliteit van leven van norm populaties afkomstig uit de algehele bevolking (hoofdstuk 4). De tweede doelstelling was het onderzoeken van het beloop van de zelf gerapporteerde kwaliteit van leven van deze mishandelde kinderen over 1,5 jaar na de AMK melding (meetmoment 1 tot en met 4). Daarnaast werd onderzocht in hoeverre het beloop van de kwaliteit van leven van mishandelde kinderen samenhangt met verscheidende kind-, familie/omgevings- en ouderkenmerken (hoofdstuk 5).

In hoofdstuk 4 wordt de door hen zelf gerapporteerde kwaliteit van leven van mishandelde kinderen op het eerste meetmoment, zo snel mogelijk na de melding bij het AMK, vergeleken met de kwaliteit van leven van norm populaties afkomstig uit de algehele bevolking. Mishandelde kinderen blijken een significant lagere kwaliteit van leven te rapporteren dan niet-mishandelde kinderen. We hebben ook onderzocht of er samenhang bestaat tussen demografische, socio-economische en mishandelingskenmerken en de kwaliteit van leven zoals gerapporteerd kort na de melding bij het AMK. De aanwezigheid van financiële problemen in het gezin bleek samen te hangen met een lagere kwaliteit van leven. Er werd geen samenhang gevonden tussen kwaliteit van leven kort na de AMK melding en de andere kenmerken die werden onderzocht.

In hoofdstuk 5 worden de resultaten van de longitudinale analyse van het beloop van kwaliteit van leven over 1,5 jaar na de AMK melding, meetmoment 1 tot en met 4, beschreven. In de 6 maanden na de AMK melding is er sprake van een significante toename in kwaliteit van leven, gevolgd door een significante afname in de periode tussen de vervolgmetingen na 6 en 12 maanden. Tussen de vervolgmetingen na 12 en 18 maanden blijft de kwaliteit van leven dalen, deze afname is echter niet significant. Kindfactoren die bleken samen te hangen met een hogere kwaliteit van leven van mishandelde kinderen in de 1,5 jaar na AMK melding waren: een hogere leeftijd, minder ervaren stress en een sterker gevoel van eigenwaarde. Onder de ouderfactoren werd een negatieve samenhang gevonden met één van de dimensies van kwaliteit van leven van de ouder, namelijk beperkt worden door emotionele problemen. Er werd geen samenhang gevonden tussen de kwaliteit van leven van de mishandelde kinderen zoals gerapporteerd over 1,5 jaar na AMK melding en de andere onderzochte kindfactoren (ervaren sociale steun), ouderfactoren (opvoedstress, ervaren sociale steun en kwaliteit van leven) of familie-/omgevingsfactoren (buurtperceptie, afkomst, gezinssituatie en socio-economische status).

Deel III

Nadat een vermoeden van kindermishandeling gemeld wordt bij het AMK, wordt door middel van een AMK onderzoek vastgesteld of dit vermoeden terecht/onterecht is. Het AMK kan kiezen voor twee verschillende methoden om informatie te verzamelen: een procedure waarbij informatie wordt verzameld door alleen met volwassenen te praten (*adult-only (AI) intervention*), en een procedure waarbij naast gesprekken met volwassen ook een kind-interview plaats vindt (*child-interview (CI) intervention*). De voorkeur gaat tegenwoordig uit naar de procedure met het kind-interview (CI intervention). Deze procedure is ook opgenomen in de AMK handleiding die ten grondslag ligt aan het AMK onderzoek. Daarnaast sluit de procedure met het kind-interview aan bij de verschuiving die plaatsvindt naar een meer kind-gerichte benadering.

Naast de negatieve gevolgen van kindermishandeling voor de fysieke en mentale gezondheid en kwaliteit van leven van kinderen, zijn er ook negatieve gevolgen voor de maatschappij. Doordat kinderen mogelijk fysieke en/of mentale gezondheidsproblemen ontwikkelen als gevolg van kindermishandeling, bestaat grote kans dat deze kinderen en hun families een beroep zullen doen op verschillende typen zorg, denk aan gezondheidszorg en maatschappelijke hulpverlening. De kosten daarvan voor de maatschappij zijn aanzienlijk. Het is van belang om economische evaluaties uit te voeren, omdat de resultaten van dergelijke studies beleidsmakers ondersteunen bij het nemen van beslissingen met betrekking tot de aanbeveling en implementatie van kosten-effectieve interventies voor de praktijk. Deel III van dit proefschrift gaat in op het central thema *geef kinderen een stem* door verslag te doen van de effectiviteit en kosten-effectiviteit van de AMK procedure met kind-interview in vergelijking met de AMK procedure zonder het kind-interview. Het design van dat onderzoek wordt beschreven in hoofdstuk 6. De eerste doelstelling was om te onderzoeken wat het effect van de AMK procedure met kind-interview was op de gedragsproblemen en de kwaliteit van leven van mishandelde kinderen. De tweede doelstelling was het opmaken van de balanstussen extra kosten en effecten van de AMK procedure met kind-interview ten opzichte van AMK procedure zonder kind-interview.

De analyses gerapporteerd in hoofdstuk 7 laten zien dat er geen significante verschillen zijn tussen de AMK procedure met het kind-interview en de AMK procedure zonder het kind-interview wat betreft de gedragsproblemen en de kwaliteit van leven van mishandelde kinderen. De resultaten van de economische evaluatie zijn ten gunste van de AMK procedure met het kind-interview. Alle

ICERs waren dominant. Uitgaande van de QALY als uitkomstmaat, was er 93% kans dat de AMK procedure met kind-interview tot betere resultaten zou leiden van de AMK procedure zonder het kind-interview bij een willingness-to-pay van 20.000 euro. Voor de uitkomstmaat gedragsproblemen was dit percentage 76% en voor de uitkomstmaat kwaliteit van leven, was de kans 91% dat de AMK procedure met het kind-interview tot betere resultaten zou leiden dan de AMK procedure zonder het kind-interview.

Conclusies en aanbevelingen voor onderzoek en praktijk

Voor zover bij ons bekend was dit de eerste keer dat de kwaliteit van leven van mishandelde kinderen na melding bij een AMK is onderzocht met zelf-rapportage vragenlijsten. Aanvullend onderzoek is nodig om een vergelijking mogelijk te maken tussen de kwaliteit van leven van deze mishandelde kinderen met andere mishandelde kinderen, onder andere mishandelde kinderen die niet zijn gemeld bij een AMK. Daarnaast zou in de toekomst onderzocht kunnen worden hoe instrumenten die de kwaliteit van leven van kinderen, waaronder mishandelde kinderen, meten, verbeterd kunnen worden. Dergelijk onderzoek zou zich moeten richten op de vraag welke dimensies van kwaliteit van leven van toepassing zijn op mishandelde kinderen. Het is namelijk de vraag of mishandelde kinderen de verschillende dimensies waaruit kwaliteit van leven bestaat op dezelfde wijze ervaren als niet-mishandelde kinderen. Bovendien is er behoefte aan instrumenten die de verandering in kwaliteit van leven (utiliteiten) meten, omdat dergelijke instrumenten nodig zijn voor economische evaluaties.

Kindermishandeling leidt tot aanzienlijke maatschappelijke kosten en beleidsmakers laten zich bij besluitvorming veelal leiden door de resultaten van economische evaluaties. Economische evaluaties naar interventies op het gebied van kindermishandeling zijn helaas nog schaars. Dergelijke onderzoeken zijn daarom van belang voor de toekomst. De economische evaluatie die onderdeel uitmaakt van dit proefschrift was de eerste in zijn soort die inging op een procedure die wordt gebruikt door AMK's en soortgelijke instanties internationaal.

Dit proefschrift geeft informatie over hoe het met mishandelde kinderen gaat nadat zij zijn gemeld bij het AMK. Ook worden factoren gerapporteerd die kinderen mogelijk kwetsbaar maken voor een lagere kwaliteit van leven. De resultaten laten zien dat door kinderen te vragen zelf vragenlijsten in te vullen, waardevolle informatie wordt verkregen die AMK medewerkers en andere hulpverleners die werken met mishandelde kinderen kan helpen in de probleem verheldering. Dit draagt op positieve wijze bij in het verwijsproces naar passende hulp. De resultaten, en dan met name die van de economische evaluatie van de AMK procedure met kind-interview, zijn ook relevant voor beleidsmakers omdat deze hen ondersteunen in het nemen van beslissingen met betrekking tot preventie en behandeling van kindermishandeling.

Tot slot, de resultaten van de studies beschreven in dit proefschrift benadrukken hoe belangrijk het is om mishandelde kinderen een stem te geven. Aan mishandelde kinderen vragen om hun gedachten, gevoelens en zorgen te verwoorden levert waardevolle en relevante informatie op. Deze informatie kan worden gebruikt om tijdig de juiste hulp in te zetten.

CHAPTER 9

Summary

Part I

There is growing interest in understanding and optimizing child development by giving children a voice. Asking children to self-report on topics regarding their well-being has increasingly been recognized as a valid approach, especially considering the discrepancies that are regularly found between child and proxy reports with regard to subjective topics. In the Netherlands, no self-report questionnaires were available to measure perceived social support and perceived stress among children aged between 8 and 11 years. We therefore developed these questionnaires by adjusting adolescent questionnaires for use among this younger age group. The aim of the study was to examine the internal consistency, the test-retest reliability and the dimensionality of the self-report questionnaires to measure perceived social support and perceived stress among children aged between 8 and 11 years. Overall, moderate to good internal consistency and test-retest reliability were found for both questionnaires. An exploratory factor analysis (principle axis factoring) suggested that the dimensions of the adolescent questionnaires were also found for the child questionnaires. The results indicate that both self-report questionnaires seem feasible and psychometrically suitable for use among children aged 8-11 years (Chapter 2).

Part II

Child maltreatment has considerable adverse consequences for physical and mental health. These days interest in quality of life is increasing, as this construct gives a more detailed view on an individual's overall functioning and perception of life. However, there have been few studies on perceived quality of life of child maltreatment victims. Part II of this thesis addresses the central topic of giving children a voice by describing a prospective study in which maltreated children (aged 5-16) were asked to complete a self-report questionnaire four times over a period of 1.5 years after being reported to a Dutch advice and reporting agency on child abuse and neglect (Advies- en Meldpunt Kindermishandeling; AMK). The design of this study is documented in Chapter 3. The first aim was to compare the self-reported quality of life of the maltreated children shortly after the report to the AMK (assessment 1) with that of norm populations from the general population (Chapter 4). The second aim was to examine the self-reported quality of life of the maltreated children over time (assessment 1-4). We also examined child, family/

environmental, and parental factors that could be associated with quality of life outcomes of maltreated children (Chapter 5).

In Chapter 4, the quality of life outcomes of the maltreated children at the first assessment, i.e. shortly after the report to the AMK, are compared with quality of life scores of norm populations from the general population. The results show slightly but significantly lower quality of life outcomes for maltreated children than for non-maltreated children. In addition, we explored the association between demographic, socio-economic, and maltreatment characteristics and quality of life outcomes shortly after the AMK report. The presence of financial problems in the family was associated with lower self-reported quality of life of the maltreated children. No other characteristics were found to be associated with the self-reported quality of life outcomes shortly after the report to the AMK.

Chapter 5 reports on a longitudinal analysis of self-reported quality of life over time, i.e. at assessments 1-4, which showed a significant increase in quality of life between the assessment shortly after the report to the AMK and the follow-up 6 months later. This increase was followed by a significant decrease between the 6-month follow-up and the 1-year follow-up. The decrease persisted, though not significantly, between the 1 and 1.5 year follow-up assessments. Child factors that were associated with higher self-reported quality of life of maltreated children over time were older age, lower perceived stress and higher self-esteem. One of the dimensions of parental quality of life, viz. constraint due to emotional problems, was found to be negatively associated with the quality of life of maltreated children over time. No association was found between self-reported quality of life and the other child (perceived social support), parental (parenting stress, perceived social support, quality of life) or family/environmental (neighborhood perception, ethnic background, family situation, and socioeconomic status) factors we studied.

Part III

A report of suspected child maltreatment to an AMK is followed by an investigation by the AMK to collect information in order to verify or falsify the alleged maltreatment. The AMKs can choose between two intervention methods for investigation: the adult-only intervention (AI intervention) in which only adults are interviewed, and the child-interview intervention (CI intervention) in which not only the adults are interviewed but also the

children. The CI intervention is the preferred method according to the AMK manual, and is in line with the shift toward a more child-oriented approach.

In addition to an adverse impact of child maltreatment on the physical and mental health of children and their quality of life, there is also an impact on society. Maltreatment may cause children to develop physical or mental health problems. Maltreated children and their families are therefore likely to use multiple services, such as healthcare and social services, which may result in substantial societal costs. This financial burden to society emphasizes the need for economic evaluation studies, which enable policy makers to make decisions regarding the most cost-effective methods for use in practice. Part III of this thesis addresses the central topic of giving children a voice by reporting on the effectiveness and cost-effectiveness of the CI intervention in comparison with the AI intervention. The design of this study is documented in Chapter 6. The first aim was to examine the effect of the CI intervention on the behavioral problems and self-reported quality of life of maltreated children. The second aim was to examine the balance between additional costs and effects of the CI intervention in comparison with the AI intervention.

The analyses reported on in Chapter 7 showed no significant differences between the AI and CI interventions regarding the effect on the behavioral problems and self-reported quality of life of maltreated children. The results of the economic evaluation were in favor of the CI intervention. All ICERs were dominant, and at a willingness-to-pay of 20,000 euros, the probability of the CI intervention being more acceptable than the AI intervention was 93% for the QALY measure, 76% for behavioral problems, and 91% for quality of life.

Conclusion and implications for research and practice

To the best of our knowledge, this was the first time that the self-reported quality of life of maltreated children who were reported to an AMK was studied. Additional research is needed to enable comparison of these results with quality of life outcomes of other maltreated children, such as those not reported to AMKs. Future research should also focus on optimizing the assessment of quality of life in children, including maltreated children. There is a need to examine which quality of life dimensions apply to maltreated children and whether maltreated children perceive quality of life dimensions

in the same way as non-maltreated children. Moreover, instruments to measure changes in quality of life (utilities) of children are necessary to enable economic evaluations.

Child maltreatment is likely result in substantial societal costs. Economic evaluations enable policy makers to make decisions regarding the most cost-effective methods for use in practice. Unfortunately, economic evaluations regarding interventions for maltreated children are still scarce and therefore recommended for the future. The research reported in this thesis was the first economic evaluation of an intervention used by an advice and reporting agency on child abuse and neglect, such as the Dutch AMKs.

This thesis provides information on the outcomes of maltreated children after they were reported to an AMK. Moreover, it reports factors that may make these children more vulnerable to adverse quality of life outcomes. Our results also showed that asking maltreated children to report on their situation results in valuable information, which may help AMK social workers and other professionals working with maltreated children to clarify the problem, which may contribute to better referral to tailored care. The results, in particular those of the economic evaluation of the CI intervention, are also relevant to policy makers in that they assist them in the decision-making process regarding the prevention and treatment of child maltreatment.

To conclude, the results reported in this thesis have shown the importance of giving maltreated children a voice, as they can provide valuable and relevant information if they are asked to report on their thoughts, feelings, and concerns. This information can be used to provide tailored care.

